

ΣΤΗ ΜΑΝΝΑ ΜΟΥ

ΚΙΤΣΙΟΥ Γ. ΑΝΥΦΑΝΤΗ

Χτυπούν καμπάνες, Μάννα μου, και κρίζουν
τούς Χριστιανούς για να λειτουργηθούν·
πικρά τὰ δάκρυα μου άπόψε στάζουν
τ' άγρυπνα μάτια μου για να ξαλαφρωθούν.

*

Και μαζεμένος, σε τραπέζι πάνω
ένος γραφείου, σ' άχαρη γωνιά,
τὰ κρύα χέρια μου στόν κόρφο μου τὰ βάνω
να μην τὰ κάνη ξύλα ή παγωνιά.

*

Γλυκούς άκω τούς ήχους ή καμπάνα
στής νύχτας να σκορπά τή σιωπή·
και τώρα τό 'νωσα, καλή μου Μάννα,
να ζή κανείς μακριά Σου τί θα πη!

*

Σε βλέπω. Σαν τέτοιαν ώρα, Σύ, ξυπνούσες
να γνέσης, κι ανάβοντας φωτιά,
στά πέντε Σου παιδιά που μάς πονούσες,
έρριχνες πρώτα άγάπης μιά ματιά.

*

Χριστούγεννα, Μαννούλα μου, στά ξένα,
και γώ ξαγρύπνησα χωρίς ψωμί·
τὰ δάκρυα μου που τρέχουνε για Σένα,
τὰ θρέψανε τής νύχτας οί καημοί.

*

Δώδεκα χρόνια πάνε, που μάς δέρνει
ή όρφάνια του πατέρα, ή σκληρή·
που τὰ παιδάκια και τή Μάννα φέρνει,
τις μέρες τούτες, σ' άγωνία θλιβερή.

*

Θυμούμαι πώς μάς μάζευες σιμά Σου,
όπως ή κότα τὰ πουλάκια στά φτερά,
κι' εύχες μοιράζοντας με τό ψωμί, στ' άνάσαμά Σου
διάκρινα, Μάννα μου, πώς έλειπε ή χαρά.

*

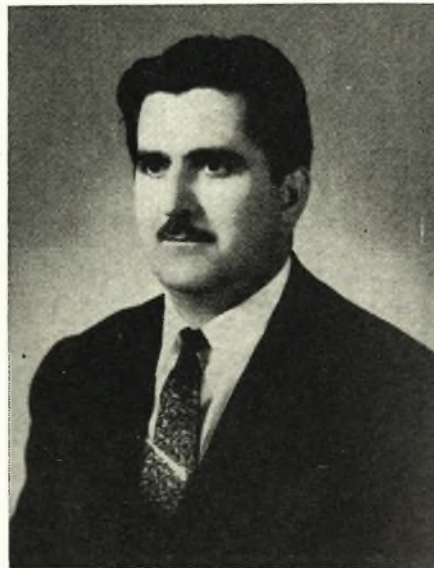
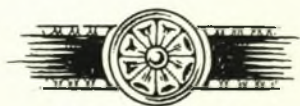
Κι' όπως παπούτσια δεν έχεις για να βάλης,
κι' ούτε φουστάνι να πās στήν εκκλησιά,
Μάννα μου, βγέ στο δρόμο, και μιās άλλης
δόσε κερι, και με γονοκλισιά,

*

στο φτωχοκόνισμα του σπιτικού μας,
τήν προσευχή Σου κάνε για 'να παιδί,
πού, ω Μοίρα κακιά του ριζικού μας,
σε πόσα χρόνια Μάννα θα Σε 'δῃ.

*

Ω πώς θάθελα! Κι' άχ, να μπορούσα
τούτη βραδιά στήν άγκαλιά Σου να βρεθώ!
τούς χτύπους τής καρδιάς Σου να μετρούσα
κι' άπό τό κλάμα, Μάννα μου, να κοιμηθώ!

ΚΙΤΣΙΟΣ Γ. ΑΝΥΦΑΝΤΗΣ

Ποιητής και κριτικός. Γεννήθηκε στο Μουζάκι της Καρδίτσας το έτος 1925. Τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο και τις δύο πρώτες τάξεις του Γυμνασίου στην ιδιαίτερή του πατρίδα, τις δε υπόλοιπες στά Ταϊ-καλα, μέσα σε μεγάλη φτώχεια και στέρηση γιατί άπό μικρός έχασε τόν πατέρα του. Στην άπώτερη καταγωγή του είναι Σουλιώτης. Μπήκε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών με έξο-τάσεις άνάμεσα στους πρώτους. Τελείωσε το Πανεπιστήμιο κάτω άπο συνθήκες πολύ δύσκολες, παραδίνοντας μαθήματα φιλολογίας σε μα-θητές και έλαβε τήν άδεια του δικηγόρου, άφου διακρίθηκε στις έξο-τάσεις στον Άρειο Πάγο. Άπό τό 1956 δικηγорεί ευδόκιμα στο Πρωτοδικείο Καρδίτσας όπου έγκαταστάθηκε άπό τό έτος 1958. Άπό τὰ έφηβικά του χρόνια έπιδόθηκε στην ποίηση. Δημοσίευσε ποιήματα σε διάφορα περιοδικά των Αθηνών και τής Έπαρχίας τό δε ποιητικό του ταλέντο κι' ή έκρηκτική όπως τήν χαρακτήρισαν ποι-ησή του άναγνωρίστηκε άπό τούς λογοτεχνικούς κύκλους και γενικά άπ' τόν πνευματικό κόσμο τής χώρας μας. Πολλοί ασχολήθηκαν με μελέτες και σημειώματα για τό ποιητικό του έργο που δεν έξέδωκε άκόμα σε συλλογή. Η ποίησή του διακρίνεται για τό λυρισμό, τό πάθος, τις πρωτότυπες εικόνες και τό τραγικό της στοιχείο.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑΝΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ

•

Προσκύνησα τὰ σύμβολα και τούς Θεούς,
προσκύνησα τὰ είδωλα και τις ιδέες
τόν άνθρωπο μυστήριο, μέσ' τούς νεκρούς,
Προσκύνησα και μέσ' τις τέχνες τις ώραιες,
ό,τι κανείς δεν προσκυνούσ' ως τώρα.
Προσκύνησα τήν ήδονή, τό φως και τό σκοτάδι,
τήν πλάνη, τήν όδύνη και τήν ψεύτρα ώρα,
προσκύνησα και όμως δίχως χάδι
έμεινε πάλι ή ψυχή μου... και ξέρω
πώς μόνη μένει μέσα στην μαυρίλα
τής νύχτας μας· και μιά ανατριχίλα
με συγκλονίζει, με ταραίζει κι' υποφέρω.
Μα πές μου μοίρα, ή ζωή με καταπίνει·
ποιό μυστικό σου μέσα μου σβήνει;